

Bittere kou, gevolgd door een babyboom

Februari brengt de echte winter. Het is buiten ijzig koud mede door de harde noordoosten wind. Alle waterbakken bevroren en ondanks mijn 15 schapen staat ook hun ton met een ijslaag. Dus moeten we weer met emmers in de weer. Een heel gesleep. De kou brengt hier geen elfstedenkoorts met zich mee. Maar ook hier is de ijsdikte van belang. Een nog te ontdooien waterbak is altijd prettiger dan een die tot op de bodem zit dicht gevoren. Op de praktijk is het dan ook relatief rustig, want niemand zit verlegen om extra werk naast het ontdooien en voeren van de dieren of het uitrijden van de mest nu de ondergrond bevroren is. Er gaat heel wat voer door op het ogenblik. Ook de ganzen zijn geschokt, badden zit er niet in. Al klimmen ze nog geregeld even in hun zwembadje om vervolgens in spagaat te glijden.

Even lijkt het hierbij te blijven maar na 14 dagen -14 graden wordt het in ons oude bakhuis toch al te koud. Het butagas stopt ermee. Door de kou is het gas in de vloeistof fase overgegaan. Om het euvel te verhelpen leggen we een kruik op de aanvoer slang. Voor het gas helpt het maar voor een van de kogelkranen aldaar is dat net te erg. Het ding scheurt in de lengte richting doormidden en wij hebben zomaar een overdekte ijsbaan en een ijskoude douche. Dit ook in werkelijkheid. Want zo ontdek ik het lek. Als ik een douche wil nemen is er zo weinig druk op de leiding dat de douche het niet doet. Er komt alleen nog een lullig straaltje uit de kraan. Dus in de pyjama naar buiten en op de buik op de voorstoep om de hoofdkraan uit te zetten. Op de terug weg vriezen mijn natte sloffen bij elke stap aan het terras vast. Gelukkig kan het de volgende dag meteen verholpen worden en hebben we weer water. Anders was het wel heel ingewikkeld geworden, want ook voor de dieren hebben we aardig wat nodig nu ze een rantsoen van vnl. hooi hebben. Gelukkig krijg ik de bakken weer dooi op de 15^e.

Terwijl de zon opkomt aan de ene kant, daalt de maan aan de andere op een van onze erg koude morgens! Hier zijn er heel wat watermeters bevroren. Zelfs zoveel dat de waterleiding maatschappij tips gaat geven dat het beter is om ze in te pakken met steenwol dan met glaswol. (Ze schijnen door hun voorraad heen te zijn). Nou is steenwol sowieso beter want ook de ongewenste knaagdieren wonen niet graag in steenwol in tegenstelling tot glaswol.

Het eerste lam wordt op 8 februari geboren en het blijft voorlopig lekker in de schuur. Heerlijk onder de warmte lamp. Weliswaar een dikke week eerder dan verwacht. De rest blijft wel keurig de uitgerekende tijd binnen zitten en dat is met de kou net zo handig. De schapen zijn blij dat we het oude hooi van de zolder hebben gehaald waardoor het aanzienlijk koeler is binnen. Ondanks dat staan ze toch nog te zweten onder hun dikke laag wol. De eerste drieling wordt geboren.

Nu de cabane snel aangepast zodat de eerste lammeren weer met hun moeder naar buiten kunnen. Op 29 februari is het zover, de eerste 5 schapen met lammeren gaan de wei in. Even in de zon.

Ik volg een cursus bij het UMIH. Om een horeca vergunning te kunnen aanvragen. Samen met Gretha ga ik op naar Nevers. 2,5 dag van 's morgens tot 's avonds (een hele zit). We moeten 20 uur volmaken in 2,5 dagen. Zitten en luisteren zogezegd. We hebben wel een gezellige groep. Maar om de aandacht erbij te houden wordt in de loop van de dag al moeilijker. Zeker omdat ik in de bedompte ruimte ook nog een griepje overneem van een van onze mededeelnemers. Al snel gevolgd door Gretha en later ook moeders. Met flinke koorts en een akelige hoest.

Ook voeren we met deze kou de vogeltjes bij, Apie is zeer geïnteresseerd maar kan er gelukkig niet bij. Er gaan heel wat balletjes voer door. Soms ook door Apie uit de boom getikt en vervolgens verorberd door de honden. Ook Tjalling helpt: hij vreet puur graan en poept het ook als staven weer uit.

Onze 2^e gasten badkamer is zo goed als klaar. Het is al met al toch nog een heel karwei, we moesten een vloertje storten voor de leidingen. Gips muren zetten. Tegelen en behangen, maar mooi is het. Gelukkig kunnen we heel veel materiaal hergebruiken en ook zijn er nog tegels van de vorige klussen. Nu rest er slechts de afwerking en dan kan de kamer weer klaar gemaakt.

Op 13 februari ontdek ik dat onze Annie inderdaad een Annie is. 5 eieren in de iglo bij onze Fons (de ram). We bakken er meteen maar pannenkoeken mee. 1 ei weegt wel 100 gram en daarbij komt dan nog de bast van 18 gram.

Op 19 december gaan de eerste kraanvogels weer naar het hoge noorden. Ze vliegen heel laag over. Weer een prachtig gezicht. Het geeft altijd weer een lente-achtig gevoel. Volgens de buurvrouw krijgen we dan meteen weer kou, en ze blijkt gelijk te hebben want 's nachts koelt het weer erg af en er zit weer een aardig laagje ijs op de ezeldrinkbak.

De hoefsmid komt en omdat hij tevens een opleiding heeft voor hoefsmeden hebben we er een bus stage lopers bij. De opleiding duurt hier 6 maanden. Eén aankomende smid komt uit Frans Guyana en hij gaat direct na de opleiding weer terug want werken bij min 11 bevalt hem slecht. De rest zit er niet zo mee.

Verder gaan we ook weer aan de slag met het glas. De vorige keer was het kennismaking met Tiffany en nu het echte glas in lood. Het is erg leuk om er weer mee bezig te zijn. Hopelijk kan ik de volgende keer het resultaat weer laten zien.

Na vandaag kunnen we weer veilig het bos in. De jacht zit erop. Gelukkig hebben ze ook nog enkele dieren gemist. Gisteren nog 2 reeën voor de auto, de tweede ontsnapt op enkele centimeters. Hoorde nog een fijn verhaal: een niets vermoedende man met bontmuts wandelde ergens in de bossen. Hij kan het na vertellen, maar zijn muts niet.

Wij lunchen vandaag weer voor het eerst op het terras voor het huis.

Groeten uit een zonnig Frankrijk,

Nol en Koos